

Vår vilje og vår veg.

Det er betegnende for stillingen idag at det vokser fram en norsk nasjonalsosialistisk presse under jorda, en illegal presse! Trangen til å føre fritt og åpent ord er tilstede i stadig sterkere grad hos oss nasjonale nordmenn. Den er etterhvert blitt til en livsnødvendighet for mange av oss. Vi forstår at ikke alt kan sies offentlig idag, mens fiender lytter og lurar på alle kanter, og vi bøier oss for "ensrettingen" der den er påkrevet. Men i stadig større kretser i det nye Norge er behovet for fri meningsutveksling og for aktiv innsats for vår ide gjennom åndskamp på nordisk vis, ikke sur kritikk, vokst til et krav som må oppfylles, dersom vår bevegelse ikke skal gå i forråtnelse innenfra.

NORSK HIRD inntar sin plass i rekken blandt det nye Norges fri kamporganer. Vårt program ligger i selve navnet. Vi setter det norske og Norge først. Og vi bekjenner oss til hirdtanken, tanken om fri manns strid i fylking under Føreren. Disse to grunntanker betyr for oss en ting: strid for Norge, dets frihet og sjølstende etter Førerens vilje. Vår troskap mot ideen og Føreren byr oss idag å reise oss mot alt det som står i strid med fridoms- og sjølstende-tanken og Førerens sanne vilje. Vi ser det som vår hellige plikt som norske nasjonalsosialister å si vår mening åpent og uten personlige hensyn når det gjelder selve vår livssak.

Blandt oss norske hirdsosialister har det lenge vært enighet om at 9. april og den tyske okkupasjonen tross alt er blitt en ulykke for vår bevegelse. Tydeligere og tydeligere ser vi at det bare var tomme løfter tyskerne kom med, da de ga Føreren tilgagn om fritt slag i Norge for sine ideer. Tvertimot har de kynisk og brutalt bare brukt vår bevegelse som redskap for en politikk som skritt for skritt har likvidert tanken om et fritt Norge til fordel for en fullstendig underkastelse og innlemmelse under et fremmed, mer slavisk enn nordisk folks herrevælde.

Mange av oss har i disse årene ofte undret på hvordan tyskerne kunne finne på å bruke nettop den nasjonale norske bevegelse for sine imperialistiske formål. Forklaringen er enkel nok. Tyskerne visste på forhånd godt at den eneste gruppe i Norge som kunne bli en virkelig farlig motstander for dem var vi nasjonale. Derfor måtte de for enhver pris uskadeliggjøre oss framfor alle andre.

Høire, venstre, kommunister og bondepartiet behøvde de ikke ta alvorlig som motstandere. Dem bare opløste og forbød de, og dermed var de ute av verden.

Annerledes derimot med den nasjonale bevegelse. Mot den måtte de gripe til helt spesielle midler for å hindre at den tok ledelsen i Norges frihetskamp, at det norske folk, som for en overveiende del alltid har vært enig i NS program, sluttet mannjamt op om oss, og at vårt parti således fikk slå røtter i massene og bli noe mer enn en liten, foraktet flokk.

Dette har de oppnådd ved en rekke lunske og sjofle knep. Det første var å trekke bevegelsen inn til "samarbeid" og "felles kamp" side om side med tyskerne. Dette foregikk under storartede løfter, samtidig som Terboven og hans gjeng satte sig som mål å isolere den nasjonale bevegelse fra vårt folk og fra de andre nordiske folk, ja til og med isolere den fra vår Fører.

Dette mål nådde de ved for det første å skyve ansvaret for sine voldshandlinger og rettsbrudd over på oss og NS Fører. I den indre krets omkring Terboven kalles vår Fører bare hånlige "unser Blitzatteller", det vil si den som får ta på sig hatet og skammen for tyskernes terrorvælde.

Ør å gjøre stillingen enda verre sørget de helt fra begynnelsen for at korrupsjon og udugelighet fikk breie sig innenfor vår bevegelse, idet svindlere og undermålere ble sluppet frem til toppstillingene i parti og stat.

Og for å forgifte selve livskilden som bevegelsen kunne få sin kraft fra, så tyskerne formelig med velvilje på at Førerenes nærmeste omgivelser og rådgivere etterhvert kom til å bestå av hovedsakelig frimurere og andre nasjonalt usikre elementer, blandt dem fremfor alt også hans østerlandske frue, Maria (Mirjam). Disse omgivelser har forstått å holde Føreren utenfor og i uvitenhet om det som skjer, de har bygget en kinesisk mur omkring ham og holdt ham borte fra de kamfeller som går trofast inn for hans ide.

Städig vekk har det i årenes løp vært gjort forsøk på å berge bevegelsen ut av den dødsfarten som tyskerne og deres lakeier har drevet den inn i. Gang på gang har det vært advart og protestert og demonstrert. Mangen god NSmann har med tungt hjerte til slutt funnet å måtte melde seg ut. Men intet har nyttet. Hver gang er en bare blitt slått ned med hard hånd som en oprører eller forreder. Nu er vi kommet så langt at det faktisk kan koste dødsstraff å gå ærlig inn for sin overbevisning som norsk hirdsosialist.

Situasjonen har imidlertid utviklet seg slik at det ikke lenger er nok bare med resultatløse protester og demonstrasjoner. Der er skjedd ting som krever handling.

Enhver hirdmann og norsk nasjonalsosialist vet idag at tyskerne i den siste tid har tatt det avgjørende skritt for å unyndiggjøre og samtidig kompromittere vår bevegelse. Inntil i sommer hadde vi i det minste en viss rådighet over våre egne styrker. Hirnen sto under norsk ledelse i troskap mot Førerenes grunntanke. Men så en dag tok tyskerne hirnen og puttet den rett og slett inn under sitt SS-politi!

Et høvelig redskap for dette niddingsverk fant Rediess i Martinsen, en av de mest hensynsløse lykkeriddere som har sneket sig inn i våre rekker og som nu, drevet av et brennende maktbegjer, begår et hvilket som helst forrederi mot Føreren og vår nasjonale bevegelse bare for å komme sig op. Situasjonen er idag den at enhver norsk nasjonalsosialist und er strengeste straffetrussel har plikt til å gjennomgå våpenøvelser og senere trekke i tysk uniform og ta ordre fra Rediess-Martinsen, hvad disse enn finner på å kommandere oss til. Foreløbig heter det at vi skal settes inn til vern om norske bedrifter, men de av oss som har hatt adgang til å kikke litt bak kulissene opp i ledelsen vet at det nok er ganske andre ting på trappene.

Sannheten er at tyskerne har tapt krigen og at de vet det. De forbereder sitt tilbaketog fra Norge. De trenger hjelpetropper til å dekke retretten. Disse tropper er det Martinsen har fått i oppdrag å stille på bena. Det blir nok et underlig "bedriftsvern" når det kommer til stykket. En av oppgavene blir å sprengte norske fabrikker, offentlige bygninger, jernbane-, telefon- og telegrafanlegg i luften. En annen blir å gå løs på sivilbefolkningen, våre egne landsmenn, skyte gisler, ta op kampen med jøssingenes militære organisasjoner, kanskje endog med allierte fallskjermtropper. Det blir ingen innsats for vår sak og det blir en ulik kamp der vi står på en fortapt skanse.

Enhver god hirdsosialist vet at dette vil han ikke la sig bruke til! Mange har allerede trukket konsekvensen og forlatt landet. Flere og flere kamerater har funnet et fristed i Sverige. Slik stillingen er idag kan vi ikke annet enn godkjenne våre kameraters beslutning om å ta avstand fra det vanvittige og forrederske spill som drives med vår bevegelse ved å gå i landflyktighet. Hver og en av oss kan når som helst komme i den situasjon at det ikke er noe annet valg, dersom han vil forbli trofast mot sitt land og sin Førers vilje.

Men det er likevel ikke til å komme bort fra at der også må være andre måter å vise sitt sinnelag som norsk hirdmann og kanskje samtidig oppnå større politisk virkning. La tyskerne få merke at vi ikke er til å stole på! La deres redskaper og lakeier få føle at de ikke ustraffet selger

sine kamerater som leietropper for en fremmed sak! Vis at norske hirdmenn ikke finner seg i at forrederne uantastet får drive sitt spill. Tyskerne skal forstå at norsk hird ikke lar sig mobilisere til rakker-tjenester i strid med vår sak og Førerens vilje.

Kamerater! La oss gjøre slutt på det vanærende trellebånd som er lagt om vår bevegelse! La oss fri Føreren ut av hans isolasjon i unasjonale omgivelser! La oss feie svindlerne og undermålerne ut av de ledende stillinger i stat og parti! Og først og sist: la oss gjenreise en Norsk Hird som ikke tar ordrer fra forredere og fremmede, la oss rydde niddingene ut av vår midte! Død over den fiende som ikke møter oss i ærlig kamp men undergraver vår bevegelse innenfra og skjender vårt navn for folket og etterslekten! Leve den nasjonale samling under vår Fører!

25. september ble en mønstring "i våpenes tegn". Tilsynelatende hadde dagen fått et rent "norsk" preg, idet både "der Herr Reichskommissar" og det øvrige kobbel av "fremtredende tyske personligheter" glimret ved sitt fravær, undtatt naturligvis vakthunden Neumann som har å holde øye med alt som skjer. Det var et stolt syn å se de vepnede formasjoner marsjere op, men for mangen mann i rekkene var det bittert å tenke på at her var han i virkeligheten underkastet fremmed kommandomyndighet.

Dagen hadde en annen betydning den gangen for fire år siden. Da hilste vi den som det første tegn på at de tyske løfter til vår Fører ville bli oppfylt, at vi norske sosialister gjennom vår egen Fører og regjering skulle få rå i Norge. Vi drømte om at Reichskommissar-styret dette dypt nedverdiggende lydrikestempel, skulle fjernes. Det skjedde ikke. Overopsynet ble, også etter at Føreren hadde tatt forsete i den nasjonale regjering. Det ikke bare ble, u det grep stadig mer inn på våre norske enemerker.

Verre enn alt annet var det siste slag fra tyskernes side mot vår bevegelse, da de nu i sommer tilsynelatende tok op Førerens store tanke om gjenreisning av landets våpenære, men i virkeligheten forvansket tanken til det rakt motsatte og gjorde vår bevegelses vepnede styrker til - tyske vasalltropper.

Like til det siste har dog gode menn i våre rekker arbeidet aktivt på "forhandlingslinjen" for å få tyskerne til å forstå det uverdige i at man framleis oprettholder Rk-styret her i landet all den stund vi har vår fullt arbeidsdyktige nasjonale regjering. Særlig er det sårt å tenke på at vi i dette stykke skal være så meget slettere stillet enn f.eks. Danmark som ikke har noen regjering i det hele tatt!

Et annet skammelig forhold er den nye bestemmelse om at det skal sitte en tysk sivildommer i alle saker mellom norske og tyske borgere i Norge. Dette er en enestående nedverdiggelse av det norske folk og dets rettskjensle. En har vanskelig for å tro at Føreren har vært informert om dette og at det kan være skjedd med der Führers vitende og vilje, da det jo betyr et åpent brudd med det germanske tillitsforhold han har bygget på i sin politikk overfor Norge. Også i denne sak har norsksinnede nasjonalsosialister prøvd å gå forhandlingsveien. Flere har ment at regjeringen burde sette sin stilling inn på den. Men det har vist seg at den som har mot til å ruske op i disse misforhold bare utsetter sig selv for personlige trakassier, ja til og med for livsfare.

En kamerat har fått et langt, åpenhjertig brev fra en norsk hirdmann som for en tid siden måtte forlate landet og nu er i Sverige. Vi gjengir et par avsnitt, fordi de viser at den norske hirdtanke er lys levende også der ute i landflyktigheten. Det kjernenorske, av og til litt søftige språket har vi ikke villat pynte på.

".....
 Alt gikk pent og greit og her er vi nå, behandlingen er fin, vi fra NS er sammen, jøssingene er i leirer for sig selv. Det er bare svensker til vakt, for det meste greie karer. Og la ingen jævel få innbilt dere at svenskene utleverer noen så lenge krigen varer! Dem passer godt på oss og det er slett ikke sikkert dem utleverer noen etter krigen en gang heller. Hils og si det om noen skulle være nysgjerrig.

Her i leiren er mange greie karer som tenker som oss. Vi prater mye sammen og følger bra med i aviser og radio. Det er en gjeng av oss her som er sammen, kjernekarer med hjerte på rette sted. Dem er ingen "dessertører" eller "faneflyktinger", men goe nordmenn og nasjonalsosialister som oss. Vår ære er vår troskap, vær sikker! Og forrederne på toppen fikk ikke oss med på revestrekene sine! Frimurerne og det andre pakket som holder Føreren utenfor så han ikke aner det grann om det som foregår, og den stordeutsche forrederenslengen, det er dem som har drevet mange av oss goe nordmenn bort fra landet vårt. Vi ville ikke la oss misbruke stikk i strid med Førerens løfte om at målet for kampen alltid skulle være et fritt, selvstendig, større Norge som alle goe nordmenn kunne samles om! Vi har fulgt Føreren i goe og onde dager, mange av oss har ofra livet. Dere som var med mot bolsjevikene glemmer aldri gravplassene med de kvite runepelene av bjørk, mangen go kammerat ligger der ute. Det var ærlig ment som vår innsats ved "storebrors" side. Jaggu sa jeg smør! Ikke før begynte det å gå dritt så var de fagre løfter glemt. Vesle Norge får seile sin egen sjø, det er tydelig, akkurat som Finland.

.....
 Alle mann til våpenøvelser, heter det. Ja, det er bare å lystre. Hver får sin fine grønne uniform med heim. Alle er begeistra, naturligvis. Men hvorfor får dem ikke våpen tru? Hver jævla jøssing har. Jo, en dag kommer det innkalling til HBV, møt opp i uniform, oppstilling på linje, varsågo, her er skytegreier. Og så er det kanskje noen som trur dem får "verne vår nasjonale verdier"? Å nei far, det er nok andre planer oppe..... Så lenge det storgermanske forrederpakket sitter på toppen må enhver i Hirden og NS være forberedt på å få ordrer som står i strid med den norske sak vi alltid har kjempet for under vår Fører. Slike ordrer er ikke hans vilje og ingen go NSmann kan være bunnet av dem. Men hvordan kan en komme fra å lystre dem og dermed gjøre sig skyldig i forbrytelser mot Fører, folk og fedreland? Nekter en, blir en satt fast, kanskje skutt. Det er bare én utvei: gjør som oss, slutt dere til kamerater og goe norske nasjonalsosialister i Sverige! Her får dere skikkelig behandling og blir ikke utlevert. Gjør dette for vår sak og vårt lands skyld. La dere ikke bruke mot Norge, men kjemp for dets frihet og storhet. Kamerater! Vask NS fane ren og fylk dere om den i usvikelig troskap sammen med oss!

Heil og sel
 Svein."

Reform av Statsgymnaset. Dette spørsmålet er nå under utgreiing. Etter hva vi hører skal Føreren nylig ha tatt saka opp og hans tanke skal være at skolen nå endelig må bli en statspolitisk førerskole. Hittil har Statsgymnaset vært drevet som ethvert annet gymnas som forberedte ungdommen til universitets- eller høiskolestudiet. Men det vi trenger er ikke bare boklært ungdom, men nasjonalsosialistisk og norsk opplærte føreremner for vår bevegelse. Det skal bli interessant å se hvordan denne sak utvikler sig. Vi i NORSK HIRD har her vårt klare standpunkt. Vi ser det som vår oppgave å passe på at Førerens tanke blir satt ut i livet ren og uforfalsket. Spesielt i en så overmåte viktig sak som denne må vi gå inn for en kompromissfri norsk løsning!

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe på hjerte som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 eksemplarer og la 5 pålitelige kamerater få hver sitt. En av dem har sannsynligvis forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller dig det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører!

Kamporgan for et fritt nasjonalsosialistisk Norge.

Årg. 1. Nr. 3.

2. nov. 1944.

TYSKERNE FORBEREDER SEG PÅ Å RØMME FINNMARK!De trekker seg tilbake til en linje ved Lyngenfjord .

Den tyske propaganda har helt siden 9. april prøvet å innbille det norske folk og især oss norske nasjonalsosialister at når det Tyske Rikes forsvarsmakt besatte vårt land var det for å beskytte oss mot fienden i øst og vest, bolsjevismen og de jødisk-plutokratiske stormaktene. Da eksilkomiteen i London den 16. mai i år sluttet avtaler med disse makter for det tilfelle at noen av dem skulle komme inn p. norsk landområde, skrek Müller & Co. opp om at nå hadde Nygaardsvold forrådt Norge og avstått Finnmark til bolsjevikene.

Idag kommer meldingen om at tyskerne selv oppgir Finnmark! Kirkenes er allerede rømmet. De store og fete ord om beskyttelse var bare bløff, spørr befolkningen nordpå hva sannheten er! Hitlers metode er å beskyldre andre for det han selv gjør. Svikter han sine våpenbrødre, som i Finnland, så kaller han dem forredere. Han planer om å trekke sine tropper ut av et besatt land, så heter det at forredere har solgt landet til bolsjevismen.

Norske hirdsosialister! Vi lar oss ikke bløffe! Sannheten er at Tyskland er slått på alle fronter, i øst og vest, i syd og i nord. Men de tyske verdensrobrere har ikke manns mot til å innrømme det, de strever av alle krefter med å bortforklare og velte skylden over på andre, En fin egenskap hos et folk som i tide og utide kaller seg nordisk og germansk! Vi norske hirdmenn må ha ærlighet og styrke til å se sannheten rett i øynene: når russerne nå marsjerer inn i Finnmark, så er det ikke på grunn av forrederi fra norsk side, men ganske enkelt fordi tyskerne trekker seg ut. De vil ikke eller kan ikke holde sitt ord til vår Fører Vidkun Quisling om å være det pansrede vern mot bolsjevismen etter at de selv har besatt vårt land. Hadde de hatt aldri så lite av det nordiske sinnelaget de skryter av, da hadde de for lenge siden sagt åpent fra om at løftet til Føreren var tomt og uoppfyllelig. Men det hadde ikke vært Hitlerfolkets skikk. De lyver og skryter til siste slutt. Og vår Fører og vår bevegelse later de rolig i stikken.

Norsk Hird, parolen er i dag: Fram for Førerens rene, uforfalskede idé, slik den ble forkynt før vi ble fanger under tysk "beskyttelse".

+++

"TYSKLAND REDDER OSS FRA HUNGERSNØDEN".

Om tyskernes storsinnede omsorg for Norge etter at de tok oss under sine "beskyttende" vinger har vi alltid hatt onde anelser. Vi har imidlertid ikke trodd annet enn at de behandlet oss reelt i økonomisk henseende og skaffet oss langt mer mat enn vi har kunnet levere dem. Nå kommer sannheten frem også om dette, og den kommer fra høieste hold innenfor vårt parti. Ingen ringere enn næringsminister Blehr har røpet det, i en lang hemmelig skrivelse til Ministerpresidenten og ministrene. På grunnlag av de særdeles fyldige opplysninger minister Blehr satt inne med om landets næringsforhold stillet han opp en beregning over det Norge har levert av matvarer til tyskerne og det vi til gjengjeld har mottatt fra Tyskland. I sum ser regnestykket slik ut:

Vi har i tiden 9.4.40 til 30.9.43 sendt til Tyskland eller levert til okkupasjonsmakten i Norge matvarer for et samlet beløp av minst 1.003.7 mill. kr. ettusenogtre millioner kroner. I samme tidsrom har vi til gjengjeld mottatt matvarer og forstoffer fra Tyskland for 392.7 mill. kr. trehundretoognitti millioner.

Det vil si: vi har i disse tre og et halvt år levert tyskerne mat for 611 mill. sekshundreogelve millioner kroner mer enn de har levert oss. Og i dette tallet er enda ikke medregnet hva den tyske sivilbefolkning i Norge

har mottatt de s for å spise her dels for å sende ut av landet. Ett de priser som er blitt betalt (og som tyskerne har bestemt!) har vi fet Tyskland 2. gang så meget mat som vi selv har fått tilbake. Tenk vi på at de tyske varer er dobbelt så dyre som våre (etter de priser pengekurser tyskerne selv har fastsatt), blir forholdet i virkelighet at vi, som minister Blehr påpeker, har shaffet Tyskland mer enn 5 ganger så meget mat som vi har fått tilbake.

Og enda er dette bare et lite utsnitt av det store og skammelige kapittel som heter tyskernes økonomiske utbytning og plyndring av Norge! Uansett er det en viss sammenheng mellom disse kjennsgjerninger og Blehrs avgang ikke lenge etter at han hadde tatt bladet fra munnen avslørt den tyske "næringspolitikk" i all dens brutalitet og kynisme!

++++

"DER ENDSIEG".

Med statsbegravelsen for den falne flyver Helmut Lent den 11. oktober 44 a Gøring: "Idag er de tyngste tider kommet for vårt folk og land... Vår fienders materielle overlegenhet er veldig... demørkede skyer ligger dag over Tyskland." - Kan det sies tydeligere?

++++

RENSLIGHET.

SS-Untersturmführer Sverre Kjelstrup fikk for en tid siden et brev fra sin far, kf. H.F.Kjelstrup, der det bl.a. heter: "A propos Bakke, så har jeg latt ob.ltn.Wesenberg svinge opp med revisjon av Legionens og Viken bataljons regnskaper som vi fikk tak i etter Throndsens avgang som riksoekonomisjef. Revisjonen har gitt overraskende og interessante resultater. Bl.a. har Bakke "lånt" penger som er utgiftsført i bataljonens regnskaper. Massevis av forskudd er utbetalt (bl.a. til Bakke) uten at beløpene kan sees bragt i beregning. Dernest er et beløp på 10.000 kr. som var sendt bataljonen ikke regnskapsført som mottatt. Iflg. Carlson gjelder dette ikke samme beløp som Idrettsforbundet forarte bataljonen (og som også så å si er forsvunnet). Jeg har sendt saken til Kanselliet og er nå interessert i å se hvordan den blir behandlet. Brun har sendt en høist utilfredsstillende redegjørelse for de 10.000 fra Idrettsforbundet. Ellers vilde saken blitt sendt til Kriminalpolitiet for oppklaring, da det lett kan tenkes at det er slarv i forbindelse med denne affære som ligger bak ryktene om store underslag ved Legionen."

v++++

ANKLAGE:

Følgende skadedyr innenfor vår bevegelse anklages herved for tyveri og grovt underslag i stor målestokk og i en rekke tilfelle:

Generalsekretær, minister Fuglesang
 Generalmajor, hirsjef K.A.Marthinsen
 Fylkesfører Rolf Holm
 Rikspersonalsjef Arveschoug
 Advokatene Haug-Nilsen & sønn
 Politiinspektør Goplen
 Politiinspektør Storvand.

Disse høit betrodde norske embetsmenn har stjålet store mengder varer og verdisaker av offentlig eiendom og underslått millionbeløp av offentlige midler. Således er de ansvarlig for en "kasseangel" på 2 millioner av likvidasjonsstyrets midler, mens statspolitiet av beslaglagte verdier har stjålet varer for minst 600.000 kr.

En del utenforstående NS-folk gjorde et forsøk på å rydde opp i svindelaffærene og skrev på grunnlag av et omfattende bevismateriale en lengre rapport som de sendte til Tørreren, kriminalpolitiet, det tyske sikkerhetspoliti, o.fl. Det resulterte i at en av de renslige NSmenn som hadde ivret for å få rensket opp i svineriet ble innkalt til en av de hovedanklagede, minister Fuglesang. Det kom til skarpe sammenstøt. Saken begynte nu å ta en vending som ikke passet i Fuglesang-gjengens kram, og de besluttet å redde seg ved en desperat aksjon, hvor de hovedskyldige ved statspolitiet sannsynligvis spilte hovedrollen.

Vedkommende NSmann fikk nemlig en oppringning fra Fuglesang hvor denne foreslo at de sammen skulle dra opp til politiet og se å komme til en ordning. Fuglesang sa at det ville komme en bil fra Oslo politi og hente mannen på et nærmere angitt sted. Mannen syntes jo det hele virket besynderlig; men gikk tilsynelatende med på forslaget. For sikkerhets skyld ba han to bekjente, deriblandt en politiembetsmann, følge ham til møtestedet. Disse ble stående et stykke på avstand for å se hva som hendte. NSmannen gikk bort til bilen, sa hvem han var og spurte om de var fra Oslo politi. I bilen var det tre mann. De svarte ja og ba NSmannen stige inn. Men nu ropte hans venn politiembetsmannen at det var løgn, de var ikke fra Oslo politi. Den ene kjente han, han hørte til statspolitiet. NSmannen tok nu raskt flukten og i samme øieblikk startet bilen og forsvant. Der står saken nå. Blir den fremmet? Blir det endelig rensset opp i råttenskapen? Eller er tyvene så store at de får gå? Ja, kanskje til og med fortsette i sin høie stillinger i stat og parti?

††††

TIL EN "GODKJENT" MEN VISSEN KOLLEGA.

Vi går vel ingens ære for nær når vi slår fast at HR7 Viking er Norges ypperste hirdregiment, det som samler eliten i vår bevegelse. Det må vel også så være, siden regimentet hører hjemme i det område som er blitt landets tyngdepunkt etter at NS ble det statsbærende parti. Nå er det jo så med ethvert regiment, og især hirdregiment, at det er likesom en verden for seg selv og lever på en vis sitt eget liv, optatt med de oppgaver og problemer, gleder og sorger som førere og mannskap har seg imellem. Dette er verdifullt og danner grunnlag for godt kameratskap og frisk kampånd.

For å bygge ut dette grunnlag startet Regimentstaben for vel et år siden meldebladet "Viking" for førere og underførere i HR7. Meningen var at det skulde komme ut en gang i måneden og, som fører for HR7, Arne Tvedt, skrev, skulde "gi førerne de store retningslinjer i hirdarbeidet og for øvrig være et organ hvor de kan hente impulser og ideer", og videre "gi plass for eventuelle forslag som førerne måtte komme med." Ser vi idag tilbake på bladets utvikling hittil, må vi slå fast at det ikke på noen måte er blitt det det skulde.

For det første er det ikke blitt noe månedsblad, da det i løpet av 14 mnd. bare er kommet 7 nummer. Mellom mars og oktober i år kom det således ikke ett. - Men for det annet er innholdet blitt en stor skuffelse. Mest kanskje for redaktøren, regimentspropagandaleder Y. Granne, som tross ustanselig mas og purring ikke får stoff til bladet. Således skriver han i nr. 1/44 (januar) "Jeg har til dags dato ikke mottatt noe fra dere og vil be dere enno en gang om korte og greie innlegg i vårt meldingsblad." I neste nummer skriver han igjen: "Det er nå gått 5 mnd. siden det første nr. av "Viking" så dagens lys, og dette meldingsbladet vårt skulde også ha bidrag fra førerne innen regimentet. Til dags dato er det bare regimentsstabens medlemmer som har kommet med sine bidrag og jeg vil nok en gang purre på de andre førerne...Korte og greie innlegg som kan være til nytte for andre førere, og vi skal da også prøve å få inn så meget stoff som mulig. "Viking" skal da også være vårt førerorgan og det er her våre føreres stemme skal komme til uttrykk. Jeg håper at jeg nå framover ikke behøver å purre mer på bidrag til "Viking", slutter Regimentspropagandalederen. - Men hans håp skulde nok ikke gå i oppfyllelse. Snart ble bladet borte i over et halvt år, og først i oktober kom et nytt nummer. Man skulde nu tro at det måtte ha hopet seg op atskillig stoff i redaksjonen i løpet av så lang tid, men det viser seg at det tvertimot fremdeles rår stoffmangel. "Jeg har nå med megen møyne fått sammen manuskripter til et oktobernr., men håper at jeg for framtiden ikke behøver å spørre etter innlegg. Det skulde naturligvis være ting som kom av seg selv...Det skulde naturligvis ikke mangle innlegg til meldingsbladet vårt, men jeg skulde hver gang mått opplyse at det og det må stå over til neste nr. p.g.a. plassmangel. Jeg vil derfor høre nye stemmer i "Viking" i neste nummer.

Historien om Regimentspropagandalederens ørkenvandring er en lang og sør-

gelig historie, men den kan forklares i få ord. Hva kommer det av at dette eliteregiment ikke er istand til å frembringe et ordentlig blad, fylt av ideer og impulser, men bare et fattig og forkomment som stadig er døden nær av underernæring? Grunnen er såre enkel, herr redaktør, og den frangår av noe De selv skrev i første nummer, nemlig setningen: "Vi skal ikke låne øre til slike som driver hviskepropaganda, at slik og slik må det være, ikke slik og slik som det er gjort der og der." Med andre ord: Kritikk, fri tenkning, selvstendig bedømmelse er forbudt! Her skal ikke forekomme annet enn det syn som er "godkjent" ovenfra, dvs. av tyskerne. Bladet åpner med andre ord under parolen ensrettighet. Det er riktignok merket "Fortrolig" med fete typer, men fortrolighet og åpenhet er bannlyst i bladet. Alle som kjenner stemningen blandt norske nasjonalsosialister vet imidlertid at dette ikke går lenger. Vi er trette og lei av å tvangsfores med bare "godkjent" stoff, til og med når det skal være fortrolig oss imellom. Det er grunnen til redaktørens evige mas om innlegg. La oss skrive om det som ligger oss på hjertet, det De kaller "hviskepropaganda", så skal De se De drukner i stoff! En gang forekom det forresten en uttalelse i "Viking" som vi alle kan være enige i. Det var bladets eneste medarbeider (utenom redaktøren), regimentsintendant Ahnfjell, som skrev: "Kollektiv tenkning og ureflekterende underkastelse under ens vilje er et kommunistisk fenomen. Det forkvakler personligheten i stedet for å frigjøre dens beste krefter, og gjør menneskene til får uten hyrde når føreren faller fra." Det er denne forkvakling av personligheten vi vil bekjempe med det frie nasjonalsosialistiske kamporganet NORSK HIRD. "Les "Viking" og de andre mer eller mindre tæringssyke bladene som er "godkjent" av tyskerne, og du vil forstå hvorfor det idag blomstrer opp en nasjonalsosialistisk presse under jorda, der fri menn kan si sin hjertens mening og der Førerens sanne, frie vilje kan komme fram

++++

Til NORSK HIRDS lesere.

Gestapo har fått tak i et eller flere eksemplarer av NORSK HIRD: Dette var bare ventelig og er i og for seg ingen ulykke. Men vi gjør våre lesere oppmerksom på at Gestapo straks ga alle ledende instanser innenfor NS og Hirden ordre til å skaffe Sicherheitsdienst alle opplysninger som kan være til hjelp under tyskernes kamp mot NORSK HIRD og de nasjonale krefter som står bak vårt frie sosialistiske kamporgan. Vi må være forberedt på at Gestapo vil sette meget inn på å slå oss ned. Tyskerne vet at vi nasjonale blir langt forligere motstandere for dem enn det forvirrede liberale borgerskap eller de jødisk-marxistiske forførte arbeidere. La oss sørge for at de får rett! Men vår første kampregel må være samhold og taushet. Gestapo forsøker nu å få tak i navnene på dere som mottar NORSK HIRD. Lederne for de forskjellige avdelinger av NS og de forskjellige Hird-enheter har fått ordre om å skaffe til veie de konvolutter bladet er kommet i. På den måten håper SD å få en navneliste. Her er parolen klar: Førerne må under ingen omstendigheter gi tyskerne opplysninger av denne art, mottakerne av NORSK HIRD og alle som vet om dem må unnlate å gi noensomhelst rapport om at de har fått bladet eller kjenne noen som får det. Hold kjeft, ingen kan kontrollere dere dersom dere ikke røper dere selv! Hirdkamerater som står på NORSK HIRDS linje, slutt dere sammen i lag på 3-5 mann, arbeid for de ideer som alene kan berge norsk nasjonalsosialisme gjennom krigens ragnarokk og verne oss norske nasjonalsosialister mot å bli urettferdig bedømt i vårt folk og vår samtid! Vår linje er: NS program og Førerens uforfalskede nordiske tanke om et samarbeid i første rekke med våre nabofolk. Med andre ord: bort fra hitlertyranniet og den tyske imperialisme, fram til kamp for norsk frihet og selvstendighet!

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe på hjerte som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 eksemplarer og la 5 pålitelige kamerater få hver sitt. En av dem har nok forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller dig det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører! Husk parolen: samhold og taushet.

+++++

N O R S K H I R D

Kamporgan for et fritt nasjonalsosialistisk Norge .

Arg. 1. Nr. 4.

14. nov. 1944.

TYSKERNE TRUER MED BUSEMANNEN !Den tyske skremmepropagandaen og vi .

Tyskerne skjønner nå at vi har gjennomskuet dem og prøver derfor med alle midler å forhindre at også det norske folk forøvrig blir sendt. De forsøker å dukke sitt tilbaketog fra finnmarken med de værste skremmehistorier om forholdene i de bolsjevikbesatte områder. På denne måten tror de at de skal få oss, norske hirdsosialister, til å ofre vårt blod på den tyske imperialisme alter! De tyske og tyskkontrollerte moldingar fra Kirkenes og Bjørnøvatn er det værste sannsynsurs av løgner og har sett her i landet, og slår alt hvad de tidligere har fortalt av politiske oven tyr av marken. Vi lar oss ikke lure så lett, for vi har lert tyskerne å kjennet i disse årene. Det er klart at russene når de befri landet vårt fra den tyske okkupasjon må gå hardhønt til verks og ikke kan tasentimentale hensyn. Russene kan ikke stole på folk som frivillig har påtatt seg tyskerarbeid: disse må ta sin straff og stå ansvarlig for sine handlinger. Det er ikke mere enn rett og rimelig, men likevel skriker den "Norske" pressen over seg og hver følt det er der i nord - som om vi har det noe bedre her sør i tysk fangenskap? Nei, det er ikke uten grunn at en siar: "Lügen haben dicke Moser", for det finnes snart ikke engang en annonse som ikke må godkjennes av denne tyske pressesjef og hans visergutt Beggerud. Nå er Moser like rodd som alle sine landsmenn i Norge, og redslen gjør at han ser synet. Han er begynt å male fenden på veggene for oss. Han trekker fram propagandasens værste utskjeldelser når det gjelder busemannen Stalin og den røde arme, og tror at han kan bløffe oss med den slags barnokamoratstaktikk!

Nei! Vi lar oss ikke narre! Den tyske skremmepropagandaen gjør intet inntrykk på oss. Vi norske hirdsosialister er fulstendig klar over at det Russland som Føreren angrep i sin bok i 1930, ikke lenger eksisterer. De samme betenkligheter som vår Fører dengang framsette har også Sovjetunionens ledende menn hatt. Og de var ikke under tysk kontroll, de kunne rette på det som var vrangt og skævt. Det er oppstått et nytt Russland som i mange henseender skiller seg fra dengang, og det er dette land som idag under oppbydelsen av alle sinne krefter og under tilslutning av alle nasjoner innenfor Rådsrepublikkene ne forsvarer seg imot de tyske erobrere som i 1941 herjende og brennende overfalt sin tidligere forbundsfolle. Allerede da begynte det serie av tyske forederier som også vi nå har fått føle. Russland har aldri truet noe land og har som de forente nasjoner ellers intet større ønske enn å leve i fred med sine naboland. Men når deres Sovjetfedreland blir overfalt, forsvarer Rådsunionens folk sig med den samme forbitrelse og utholdenhet som alle andre nasjoner. Den asiatiske bolsjeviske kjenner ingen bløthjertethet eller tilgivelse, men bare "öie for öie", tann for tann". Derfor vil også krigsforbryterne i Finland, som to ganger har tent krigens fakkol og angrepet sin östlige nabo, få sin straff på samme måte som krigsforbryterne i Tyskland. Disse har løpt linen ut og nå tar ansvaret for sine handlinger. Dette skjønner Hitler-slengen, og derfor prøver Goebbels å narre vestmakterne til å gi dem en "ærefull fred" og beskyttelse mot bolsjevikenes hev. Samtidig forsøker de å dra oss med i Tysklands fall. De er nemlig forlangst klar over at krigen er tapt for Tyskland.

Dette vet også føreren, men han er omgitt av tyske "rådgivere" og tyskerlakerer, og kan lenger ikke si sin hjertens mening. Men en dag skal vi hugge over de lenker han er fanget i, og da skal hirden som en mann stå bak føreren. Norske hirdsosialister! Vi strammer stormremmen og går til kamp for Føreren og det er hans sanne og uforfalskede vilje, slik som han la den fram for oss før han kom i tysk fangenskap!

"Fred med Tyskland?"

Helt siden 1940 har Føreren forsøkt å få istand en fredsforhandling med Tyskland for derved å bli kvitt Reichskommissariatet og den tyske innblendingen i indre norske forhold. Men forgjeves. Tyskerne liker seg godt i Norge trass i at hele det norske folk er mot dem. Har de ikke nemlig det som for tyskerne teller mest: mat. Tyskerne er helt igjennom materialister og gir ikke blanke fanden i alt så lenge den kan røve og plyndre andre folk. De var derfor for redd for, - og med rette - at en norsk administrasjon under vår Førers ledelse ikke vilde gi dem høve til å stjåle så meget de lystet, selv om landet er en tid framover ville være besatt. Derfor nektet de å innlede fredsforhandlinger med Norge. RK-Josef og hans gjeng av småkonger ønsket ikke å oppgi sine fredslige og innbringende jaktmarker i Norge. Men nå, når de tyske frontene i øst og vest, i syd og nord bryter sammen, har tyskerne erklært seg villige til å forhandle om fred mellom Tyskland og Norge. Vi norske hirdsosialister ønsker ingen fred med utbytterfolket. Hensikten er åpenbar! Tyskerne vil nemlig oppnå to ting: 1) å forlange krigsskadeerstatning og betaling for okkupasjonens kostnader og 2) å kunne trekke sig ut av landet "i innforståelse med det norske folk". På denne måten vil de kunne dekke over at de later os i stikken og bryter det løfte de gav Føreren om å verne vårt land mot faren fra det.

xxx

Vi er i krig med hele verden!

Gjennom hitlergjengens "Førerskap" er nasjonals sosials ledende menn blitt tvungne til om ikke de jure så dog de facto å erklære de forente nasjoner krig. Dette trass i at vi er i krig med Tyskland. Dette er et uholdbart forhold. Idag er vi i realiteten i krig med hele verden. Vi norske hirdsosialister forlanger derfor at våre ledende menn bryter med Tyskland og opptar kontakt med de forente nasjoner. Tyskland har tappt krigen, så derfra har vi ikke noget godt og vente. Som hirdsosialister og nordmenn står vi ved Førers side i tykt og tynt, og dette vårt standpunkt er urekkelig fordi det samtidig er Førers standpunkt, -- (O Førers vilje vår lov!

xxx

Tyskerlakeien Sæther på krigstien.

Som vi hadde ventet er det felt forræderne innenfor Hirdens rekke tungt for brystet at det idag finnes et virkelig norsk nasjonalsosialistisk kamporgan. Derfor forsøkte stabsleder "Virvar" Sæther (det betegnende fornavn kommer av at denne Odin-tilbedende tyskerlakei aldri kan sette tingene på deres rette plass og dertil gjør et unormalt og forvirrende inntrykk) i en lengere artikkel å "inotegå" de angrep vi som renslige hirdsosialister i NORSK HIRD retter mot den korrupte ledelse som ved tyskernes hjelp har fått makten i Hirden og ellers i bevegelsen. Sakelige argumenter mot oss har Virvar Sæther selvsagt ikke, og derfor kommer han med den latterlige påstand at NORSK HIRD er kommunistisk. Denne beskyldning får han ingen ekte hirdsosialister til og tro på. Alle våre lesere og meningsfeller har i våre spalter sett nok beviser på vår holdning, og på at det nettopp er vi som kjemper for Førers virkelige og opprinnelige ide.

Virvar følte seg nok ille berørt og truffet av vår kritikk, for det er vel få som har misbrukt sin stilling til personlig fordel som han. Bøskyttet av tyskerne hvis lydige redskap han er, han har greid å sitte på taburetten trass i alle sine svindlerier, erotiske utskjætelser og fyllohistorier. En gang så det ut til at vi skulde bli kvitt ham i Hirden, men ved hjelp av sine tyske "forbindelser" greid han igjen å gjøre et come back. Hans saga som hirdfører blir nok ikke av lang varighet når hans "gornensko" venner forlater landet. I våre rekke tåler vi ingen som når de skal "inspisere" leiren i Holmestrand hører omkring på hetteller og i skogkratt med de værste tyskernes trasser som finnes i alle okkrets, eller når han i Lillehammer er så full at to menn ikke greier å bære hans velnærede kropp til sengs, men må hente forsterkninger fra vakt. Slike folk som Sæther ødeleger Hirdens gode navn, og med dem har vi et lite oppgjør når denne vår Førers kampformasjon igjen får rene linjer og blir en NORSK HIRD.

xxx

EN PÅSTAND OG ET SVAR.

I den seinere tid er der mange norske hirdsosialister som har undratt seg det tyske åket og er reist til Sverige. Korrupsjonen og råttonskapan heime i Norge er blitt for meget for dem og de har valgt en midlertidig landflyktighet mot å la seg misbruke av tyskerne i Norge. For å slippe å bli tvunget til å kjempe videre under de kompromiterte "førere", har de søkt tilflukt til vårt naboland hvor de er blitt meget godt mottatt. Ganske visst forsøkte Virver Sæther i den tyskkontrolerte "Hirdmannen" å skremme oss etter beste tyske oppskrift med å påstå at hirdmenn som flykter til Sverige blir puttet i konsentrasjonsleirer og plaget tidleg og seint. Mondenne løgnaktige påstand blir best motbevist av et brev som vi forleden fikk fra hirdkamerat som fortiden oppholder seg på den andre siden av grensen. Han skriver følgende: "Her i leiren har vi det kjenpefint og får den beste behandling av våre svenke voktere. Maten er først- og klassens og jeg skal hilse og si at det ikke blir nye fisk her. En aften hadde vi i leiren laget en kabaret med sang og musikk. Et par av oss var tidligere artister og opptredte også. Stemningen var på toppen hele kvelden. Dere der heime skulde hørt visene våre! Du kan banne på at det var fult og klen i den! Det er forfriskende å kunne si sin mening rett ut, uten å risikere å bli hentet av Gestapo neste morgen før faden har fått sko på beina. Her får vi luft for alt det vi brant inne med i Norge, - her føler vi oss endelig fri ofte etter å ha vært under tyskøtterroren i over fire år. Svenskene er demokrater og tolerante, så vi får gjøre nesten som vi vil. Av og til får vi lov til å dra til den nærmeste byen hvor vi går på kino og ser amerikanske filmer. Vi norske gutter har også alle tiders flaks hos flickorna, og flere har allerede av oss forlovet seg her. Hver lørdag er det dans i leiren med swing-musikk og saker og ting. Ja, jeg vil ikke fortelle noget mere, for da blir du bare usunnelig. Forresten, hvorfor kommer ikke du også hit. Ta med deg nogen kamerater og stikk av. Du vil aldri angre på det. Her er vi "unter uns" som det heter på nynorsk, bare kjekte, ekte hirdsosialister. Tenk over saken, så kommer du nåk etter, du også." Dette brev fra en norsk hirdsosialist som ikke lenger er under kontroll av tyskerne og deres leideier er et treffende svar på Virvers tyskførvirrede påstand og vil sette hans uvederheftige skrivelser i det rotte lys.

XXXX

"FLUKTEN FØR BOLSJEVIKENE."

Situasjonen i Finnmark blir stadig mer fortvilet for tyskerne. Her som overalt ellers blir tilbake blir drevet tilbake og står foran det militære sammenbruddet. Russerne rykker stadig fram og rydder op i de områder de har besatt. Den typisk for våre "beskyttere" er det at de også vil dra den norske sivilbefolkningen med seg i nederlaget. De tvinger befolkningen til å evakuere sydever, men det er mange som gjemmer seg unda for å slippe å bli drevet bort som kvog av tyskerne. Tvingsevakueringen av nordnorske mennesker også ellers store ønsker for tyskerne som langlor det nødvendige matriell for transporten over land. Sjøverts hindres tvangsflyttingen av de allierte som konsekvens tenker alle båter å ta seg sydever. Det vil således ikke bli så lett oppgave for tyskerne å jage den nord-norske sivilbefolkningen vekk fra dens heimsteder.

XXXX

KRIGEN OG TYSKLANDS VEER.

Under denne krig har det ikke vært mangel på bløtt fra Tysklands side. En av de første er vel V-2en. Det er riktignok så at V1 har gjort en del skade i London, men dette nye "hommelige" våpen er like lite avgjørende for krigens utfall som alle de trussler og løgnokteren Goebels utstøter hver gang tyskerne har hatt alvorlige tilbakeslag på frontene. Og det begynner nå å bli domkelig ofte. Mens han og hans kumpaner skriker opp om nye våpen legges den tyske byen etter den andre i grus, og den allierte knipetangen lukker seg om "das Reich" og klemmer dyttig til. De eneste veer Tyskland har, er ikke "det nye Europas fødselsveer" som hitlerpropagandaen for et par år siden i utrolig optimisme spådde, men minner mer om en stukket grise dødsrallen og halvkalte syl.

XXXX

Mange av oss lot oss i sin tid forlede til å tro at de hjemlige tyske våpen-ville bety en ny fase i krigføringen og at disse ville kunne endre krigens gang. Utviklingen har vist oss at vi like lite kan stole på denne tyske ønske- drømmen som på alle de andre eventyrer de har fortalt oss. V1 kom og ble satt inn med brask og brann, og Goebels skrek opp i sadistisk fryd over de ødeleg- gøiser disse "helvedshunder" anrettet i engelske byer. Men tiden har vist at engelskmennene er minst like seige og harde som den tyske sivilbefolkningen, og at det engelske folkets kampvilje heller ble styrket enn svekket av dette djevolske tyske mordvåpen. Tyskerne får igjen med rentors rente de lidelser som V1 har forårsaket, slik at den flyvende bombe istodet for å hjelpe Tyskland i dets vanskelige situasjon, har lagt stein til sivilbefolkningens byrder. Tyskerne hadde tidligere en klippéfast tro på fortsattelsen av V-serien, på V2, V3 osv., men denne tro vekler. De forante nasjonens luftflåter behersker luftrommet over Tyskland og har dermed landet i sin makt. Intet nytt V-våpen vil kunne forandre dette. Det nytter ikke å tenke på disse nye V'er som en deus ex machina, som en gresk tragedies "gud fra maskinen" som med ett løser alle fleker og ordner alt til det beste for Tyskland. Dette vet tyskerne, og i den siste tiden er det fra høyt tysk militært hold stadig blitt advart mot denne tro. Selv hitlerismens folkeforfører tar nå til å inns at komedien ikke går lenger, og at de må stenge av for V-propagandaen hvis ikke mannen i gata i Tyskland skal reise seg og ta hevn for at han er blitt ført bak lyset. En av de viktigste årsaker til å goebbels har stengt denne propagandakranen er ganske enkelt den at Tyskland ikke har flere V-er. Det hadde bare V1, og forsøkte å skremme engelskmennene med enno mer djevolske kampmiddler. Men den bløffen gikk ikke. Engelskmennene er verdens roligste folk og sa kaldt: Wait and see! Og de ventet og så intet tysk vidundervåpen, og den engelske heimefronten er like rolig som før. Tyskerne og deres lakaiier tålte inidler- tid ikke å vente, men ble myke i knærne. For dem var nemlig V2, V3, osv. blitt symbol på en tysk seier. Idag mangler både symbolet og seieren, og ingen av dem vil komme. Begge deler var nemlig såpebobler som brast.

XXXXXXXXXXXXXX

Til NORSK HIRDS losere.

Vi minner igjen om perolen fra vårt forrige nummer: Samhold og taushet. Tyskerlakaiene i Hirten samarbeider med Sicherheitsdienst og prøver å ramme NORSK HIRD. Det skal ikke lykkes dem. Oppgi ikke at dere fått NORSK HIRD. Hold kjeft, for så lenge dere ikke råper dere selv, kan ingen vite at dere har fått avisen. Slutt dere sammen i grupper på 3 - 5 menn, og arbeid for NS program og Førerens uferfalskede nordiske tanke om et samarbeid i første rekke med våre nabofolk. Fram til kamp for norsk frihet og selvstendighet.

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe på hjertet som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 eksemplarer og la 5 pålitelige kamerater få hvert sitt. En av dem har nok forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller dig det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører! Husk perolen: samhold og taushet.

XXXXXXXXXXXXXX

N O R S K H I R D

Kamporgan for et fritt nasjonalsosialistisk Norge.

Årg. 1. Nr. 4.

16. des. 1944.

FORSVAR NORGE I NORGE!

Etter Finnlands knefall for den brutale bolsjevisme var det ventet at Nord-Norge ville komme i skuddlinjen. Før vi ga ut et nytt nr. av NORSK HIRD ville vi imidlertid se hvorledes tingene utviklet seg der nord. Våre "befrieres" forederi er nå fullbyrdet. Tyskerne har nyttet Norge til den brente jords hensynsløse politikk. De fete frasers flom kan ikke lenger skjule sviket. Uten sverdslag er vårt land lagt åpent. Den skamløse tvangsevakuering av Nord-Norge er brakt til en foreløpig avslutning. Hele Finnmarken og Nord-Troms er overlatt til de bolsjevistiske horder. Sør-Troms står for tur.

Da de første meldinger om evakueringen kom, gikk det som et stikk gjennom nordmenns hjerter. Norsk jord prisgitt. I fire år har den tyske militærmakt utbygget sine stillinger i Finnmarken. Norsk kapital og norske arbeidere er blitt satt til å bygge ut festningen Finnmark. Kirkenes var bygget ut til et Ishavets Gibraltar. Kjememessige lagre av mat og all slags krigsmateriell var brakt opp til Finnmarken under de største ofre fra den norske sjømannsstand. Vi hadde ventet at denne innsats skulle ha ført til et noe annet resultat enn det vi nå har vært vidne til. Det er ikke blitt kjempet om Finnmarken.

Var det i det hele tatt militært nødvendig for tyskerne å legge landet åpent nå mitt på svarte vinteren?

Fra Berlin kommer det et telegram hvor det lakonisk heter at Berlin ikke venter ytterligere militære begivenheter i Nord-Norge før vinteren er over. Var det da nødvendig å foreta tvangsevakuering av 50 000 nordmenn på det mest ugunstige tidspunkt på året? Vi forstår ikke sammenhengen i det hele. Vi forstår bare at det ikke er Norges interesser som er blitt ivare tatt i Finnmarken i disse skjebnesvangre uker. Tyskerne har vist at de kan stanse bolsjevikerne på Østfronten. Hvorfor har de da veket i Finnmarken og forlatt sine befestede stillinger?

"Forsvar Norge i Finland" var lenge slagordet for de norske nasjonalsosialister. Men slagordet "Forsvar Norge i Norge" ble ikke reist. Her på hjemlandet jord var det bare å vike. Skal da Norge ikke forsvares? Når skal den skamløse retretten der nord stoppe opp? En kamp om Finnmarken med oppbyrdelse av alle våre krefter økonomisk og militært skulle ha reist Norge til kamp mot bolsjevismen. En glimrende sjangse til å vekke folket og den norske ungdommen til heroisk innsats har man latt gå fra seg. Isteden har man sendt Skijegerbataljonen sydover til forlegning i det sørlige Norge. Fortsetter denne selvoppgivelsespolitikken, ser vi ingen redning for den nasjonalsosialistiske ide i Norden.

Vi norske nasjonalsosialister har alltid satt Norge først. Vi har alltid pekt på den føre det innebærer for en norsk nasjonalsosialisme å bli et haleheng til tyskerne. Et folk som det norske vil aldri komme til å la seg lede av lakeier. Norske nasjonalsosialister må kjempe først og fremst for Norges interesser og bare for Norge. Derfor er det uverdigg for nordmenn å gå tyske ne tilhånde under den skamløse behandlingen av nordmennene i Finnmarken. Ikke desto mindre har en mann som Jonas Lie stillet seg til disposisjon. Hvilke interesser er det Jonas Lie ivaretar? Har den makten tyskerne har forlenet ham med, gjort ham blind, siden han ikke lenger kan se Norges reelle interesser? Eller har han for annen gang forrådt Norge og Føreren i Nord-Norge?

Vi norske nasjonalsosialister vet at det i enhver norsk ungdom bor en nasjonalsosialist. Den norske ungdommen kan ikke fornekte sin rase.

Ingen kan løpe fra sitt opphav. Når bare den norske ungdoms sanne JEG kommer fram, vil dens første vilje være å forsvare norsk jord. Det er vår bevegelsens mening og mål å frigjøre disse viljer. Men det gjør vi ikke ved undfallenhet og feig opptreden. Engang må bolsjevikene stoppes i deres framtrengen. Ett sted må det sies stopp. Hit men ikke lenger.

++++

KAMPEN FOR SOSIAL RETTFERD.

N.U. har sitt nummer av 4 november en stor og meget leseverdig artikkel om sosial rettferd. Redaktøren gjør seg her til talsmann for synspunkter som vi fullt ut hylder. Det fastslås at den økonomiske oppgang som har funnet sted i landet under krigen bare har gitt bedriftslederne og funksjonærene fordeler. Den ærlige industriarbeider har i disse årene ikke fått noen lønnskompensasjon for prisstigningen. Tvertimot ble arbeiderne fratrukket det lille dyrtidstillegg de hadde tilkjøpet seg. Det var administrasjonsrådet som var mann for det. Siden har det vært lønnsstopp. Men noen prisstopp på levnedsmidler har det ikke kunnet bli. Følgen er at arbeidernes reallønninger er sunket så mye at mange av dem tvinges til å selge sin brennevinskvote på svartebørsen for å få det aller nødvendigste til mat, hus og klær. Redaktøren går inn for en ordentlig lønnsregulering for å bote på den skrikende urettferdighet som er oppstått under krigen. Han skriver: "Man kan tale idealistisk og skrive idealistisk, men den norske industriarbeider kan ikke leve av det. Å omgjøre vår idealisme til praktisk realitet er det eneste som teller - det er handlingens sanne sosialisme. Vi har uttrykt vår mening: Virkeliggjørelsen av vårt program. Vi har gjort hva gjøres kan for å rette på forholdene, men.....". Redaktøren slutter der. Hva mener han med dette "men,...."? Hva er det som hindrer at arbeiderne blir ydet rettferdighet? Det er ikke nordmenn. Arbeidernes organisasjoner går samstemmig inn for en lønnskompensasjon. Det sier seg selv. Mange arbeidsgivere er heller ikke uvillig til å høyne lønningene. Hva er det da som hindrer det. Hva er det som hindrer at norske arbeidere skal bli betalt med norske kroner svarende til det sosial rettferd tilsier? Som alle skulle vite er det i det tyske Reichskommissariat det tas endelig bestemmelse i alle slike spørsmål. Det er der dette "men,...." ligger begravet. Vi er ikke lenger herre i vårt eget hus. Det er det som er saken. Jo før vi bli klar over det jo bedre. Bare på et realistisk grunnlag kan vi kjempe vår kamp videre. Vi må først ha full klarhet over hvem vi skal kjempe mot. "Gå utenom" sa Pøyggen. Alt for lenge har man gått utenom. Nå er det ikke lenger noen vei utenom. Nå må vi snart gå rakt på om vi skal komme videre. N.U.s artikkel er ikke blitt møtt med blide øyne av visse myndigheter. Redaktøren har fått sparken fordi han var ærlig og pekte på ting som vi norske nasjonalsosialister ikke lenger kan komme utenom. Pruttalt er han skjævet vekk fordi han sa sannheten. Det forteller meget om den hengemyr som vi er kommet ut i her i Norge. Vi norske nasjonalsosialister har tatt konsekvensen. Vi har sett og har nå fått bekreftet at sann nasjonalsosialisme i Norge idag må virke illegalt. Vår presse er ikke lenger fri. Alle virkelig ærlig nasjonalsosialister har fått trykket og er blitt hemmet i sin kamp for norsk nasjonalsosialisme. Det er nå ikke noen annen vei tilbake enn å si fra hvor skoen trykker. Mektige nasjonale krefter vil bli frigjort hvis vi løsgjør oss fra tyskernes politiske innflytelse på vår bevegelse. Vår Fører har reist nasjonalsosialismen på norsk grunn før nasjonalsosialismen i Tyskland ble noen maktfaktor. Det er hans vei vi må gå. Under hans friske ledelse vil vi engang kunne nå frem til sosial rettferd i Norge.

++++

En av våre lesere ber om plass til følgende:

NASJONALSOSIALISME OG SEKSUALMORAL.

Alle har sikkert lest innleggene i "Aftenposten" om ungdommens seksualmoral med stor interesse. Nasjonal Ungdommen har i sitt siste nr. også en første sides leder om saken. Den henleder styresmaktens oppmerksomhet

om på salget av gamle svinske bøker og magasiner som nå blir solgt over hele landet. Det er vel og bra, og alle vil sikkert være enig i det. Men å få stoppet smuslitteraturen er ikke hovedsaken. Det er andre ting myndighetene må ta seg av. Vi tenker på salget av preventive midler, som ennå florerer i det skjulte, og vil tenker på den virksomhet som "kloke" koner og leger fremdels driver. Saken må i det hele sees i sammenheng med befolkningsspørsmålet.. Norge er i ferd med å bli et folk av overringer. Antallet av fødsler ligger alt for lavt i Norge sammenliknet med f.eks. Russland. For hvert år som går svekkes den germanske folkestamme relativt i forhold til asiaterne. Ser vi ikke klart her, vil vi tape i kraftprøven med Asia. Derfor er det selvmorderpolitikk å møte ungdommen med borgerlig snerperi og gamle fordommer. Den germanske rases fortsatte beståen og utvikling må være målet for ethvert sunt forhold mellom mann og kvinne. Enhver ny arrier må derfor hilses velkommen, og staten må sørge for at hun eller hun får sin plass i folkefelleskapet. Slutt med dette kjønnsforpratet om "ekte" eller "uekte" barn. Ethvert barn av ariske foreldre er "ekte"! Derfor skal også enhver norsk kvinne som bringer et barn til verden hedres fordi hun er tro mot sin plikt overfor slekten. I denne forbindelse å snakke om urene og falne piker må det en gang for alle være slutt med. Det er en arv fra en svunden demokratisk materialistisk tidsepoke. Et nytt syn i pakt med nasjonalsosialismens biologiske verdensanskuelse må beherske debatten om seksualmoralen. Først da kan vi vinne ungdommen for vår sak.

+++++

FINANSMINISTER PRYTZ SIER FRA:

En av Førerens mest betroede menn, finansminister Fredrik Prytz har i en artikkel i Fritt Folk for 2 og 4 desember d.å. gitt verdifulle opplysninger om den utplyndring av vårt land som tyskerne foretar. I hans artikkel sies det med klare ord: "Etter den tyske okkupasjon i april 1940 har okkupasjonsmakten gjennom Norges Bank fått utbetalt uhyre beløp til dekning av okkupasjonskostningene og hva dermed står i forbindelse...." Det som virkelig skjer er at vi opplever en pågang på landets finansielle evne og en forarming hvis make vi aldri har opplevd i vår tusenårige historie". For vår egen del vil vi tilføye at norsk nasjonalsosialisme vil bli slått ned i støvlene hvis dette skal fortsette. Ingen nasjonal bevegelse kan se på denne utbytting av vårt land uten å reise seg til kamp mot den. Fortsetter vi med å undskylde den er vi hjelpeløst fortapt. Og vi tilføyer: Med rette! Det er ikke nordmenn som kan forsvare denne utplyndringen. De er gått i fiendens sold som lakeier. Vi er fullt klar over at det er tyskerne som har makten her i landet og at Føreren sitter praktisk talt maktesløst over denne overmektige militærmakt. Vi kan ikke gå til åpen kamp mot tyskerne, Men vi kan gjennomsyre vår bevegelse med virkelig nasjonal kraft, og styrke oss politisk til det oppgjør som etterhyert vil måtte komme. Vår første oppgave i denne situasjon er å fravriste ungdommen organisasjonene den illusjon at tyskerne opptre som våre venner. Vi må finne tilbake til oss selv. Bare fra oss selv kan vi hente styrke. Bare ved en klar og konsekvent nasjonal politikk kan vi erobre det norske folk for de nasjonalsosialistiske ideer. Vi er Finansminister Prytz takknemlig fordi han så klart har gitt uttrykk for den utbytning som finner sted i Norge fra tysk side. Det er så viktig å få fastslått at det er den tyske økonomiske utsugningen som har skafet oss den fortvilte matsituasjon som hersker i Norge idag. Det er ikke den nasjonalsosialistiske ide som bærer ansvaret for at vi i Norge formodentlig går inn i den hårdeste vinter vi ennå har opplevd i vår tusenårige historie.

+++++

ER FRONTKJEMPERKONTORET OGSÅ PLITT I KORRUPSJONSREDE?

"Jeg vegrer meg i lengste laget for å tro at den korrupsjonens ånd som dessverre i lang tid har behersket diverse av N.S.-organisasjonene også skal ha fått et tak i vårt frontkjemperkontor, at kjennskap og vennskap også her skal være den avgjørende faktor ved bestemmelser om rekkevidden

av kontorets hjelpende arbeide."

Det er en dimittert frontkjemper som skriver dette til Frontkjemperkontorets øverste ledelse Kf. Noreger. Vedk. frontkjemper har forgjeves sakt kontoret om hjelp til utstyr i anledning av at han skal gifte seg. Samtidig er det kjent at en annen frontkjemper nyttig på kontoret hadde fått innkjøpt et etter forholdene sjeldent fullkomment utstyr til la tterlige priser. - Vi kan forsikre vedkommende frontkjemper at slikt ikke er enestående i Frontkjemperkontorets historie. Vår redaksjon sitter inne med adskillig materiale som viser hvorledes "den korrupsjonens ånd" som behersker N.S.-organisasjonene har bredt seg. Etterhvert avslører jo også svindelene seg selv når den drives så vidt som på Frontkjemperkontoret.

+++++

OGSÅ FØREREN UTSETTES FOR REICHSKOMMISSARIATETS SJIKANFRILT.

Det er nå kommet for en dag at to av de biler som Føreren disponerer er blitt rekvirert til fordel for tyskerne. Det er funksjonærer i Reichskommisariatet som har benyttet sin stilling til å fremtvinge en slik rekvisisjon gjennom Trafikkdepartementet. Tross Førerens energiske protester ble rekvisisjonen opprettholdt. Det forbauser ikke oss, men det kunne kanskje få enkelte innenfor bevegelsen til å forstå hvor landet ligger. Den ene forsmedelse etter den andre vil overgå folk og Fører så lenge Reichskommisariatet sitter og styrer landet med sitt byråkrati.

+++++

VEKK MED FRASENE - TIL HANDLING.

Vi norske nasjonalsosialister har forlenget fått nok av den ordflom som mange av partiets funksjonærer brer om seg. Norsk nasjonalsosialisme betyr aktiv handling og handling idag. Nasjonal Ungdommen krever i en av sine ledere renslighet innenfor våre egne rekker. Men det blir med ordene. Ord, ord, og etter ord. De skriver seg impotente. Imens brer spekkhuggerne seg innenfor bevegelsen. Et nytt frimureri av alle slags haier er oppstått i ly av denne undfallenhet og dette trellesinn som i alt for lang tid har fått prege bevegelsen i de siste år. Norsk nasjonalsosialisme kompromiteres daglig av såkalte partimedlemmer. - Men ennå er det ikke for sent. Den nasjonalsosialistiske ide vil aldri dø. Den kan ikke dø, men den er i livsfare fordi bevegelsen lammes av materialistisk levetrødmentalitet. Det er Føreren som her er den eneste som kan rydde virkelig opp. Vi appellerer til ham. Kall på Norges ekte nasjonalsosialister. Dine beste soldater.

+++++

Vi må igjen minne våre lesere og forbindelser om at det i denne tiden må vises den ytterste forsiktighet. Gestapo er i den senere tiden blitt forsterket med flere hundre menn. Til tross for at Gestapo har satt meget inn på å etterspore oss, har det ikke lyktes dem å ta en eneste av våre folk. Dette kan vi bare takke oss selv og vår forsiktighet for. Alt er avhengig av fortsatt forsiktighet og av at det fortsatt vises omdømme. Knytt ikke nye forbindelser uten å se deg for.

+++++

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe på hjertet som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 eksemplarer og la 5 pålitelige kamerater få hver sitt. En av dem har nok forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller deg det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører! Husk parolen: samhold og taushet.

+++++

Til slutt vil vi ønske våre kampefeller en god og norsk jul. La oss håpe dette vintersolverv blir en virkelig vending for norsk nasjonalsosialisme.

N O R S K H I R D

Kamporgan for et fritt nasjonalsosialistisk Norge.

Årg. 2. Nr. 1.

23. februar 1945.

HIRDSJEF, GENERALMAJOR MARTHINSEN DØD.

Selv om mange er rystet over den måte generalmajor Marthinsen ble ryddet av veien på, blir budskapet om hans død uten tvil mottatt med lettelse av alle norsksinnede nasjonalsosialister. Marthinsen var en av de bitreste motstandere til Førerens linje - han mente at regningen lå i et intimt samarbeid med Tyskland. Overensstemmende med dette syntetisk var han flere og flere hirdmenn til innsats på tysk side, f.eks. i HBV. Mange gode norske hirdmenn som prøvde å protestere mot dette, ble uten pardon arrestert og fengslet hvis de ikke bøyde seg. Men alle ser idag at det er dødslinjen for NS. Tyskland går sin sikre undérgang i møte. De tyske utbytterne beklager da også sterkt hans død - han var en av gestaposjefens nærmeste norske venner. Vi vil også på det heftigste protestere mot de repressalier som er foretatt i anledning drapet av Marthinsen. Vi ynkes ikke over de bolsjevikagenter som fikk sin velfortjente lønn for ødeleggelsen av norske verdier. Men henrettelsen av de 4 gislene er en hensiktsløs aksjon, som bare bevirker et økende hat fra jøssingenes side, og utdyper ennå mer den kløften som unektelig er tilstede mellom vårt parti. Det nytter ikke å verge seg på den måte. Det viser erfaringene fra andre land. Den beste måte å unngå Marthinsens skjebne på er å føre en norsk politikk. Det er noe som endog våre bitreste motstandere vil respektere.

+++++

ET NYTT BEDRAGERI.

Med forventning så vi norske nasjonalsosialister frem til 1. februar. Det store spørsmål var om tyskerne endelig ville oppfylle sitt løfte og slutte en fred med Norge som garanterte vår frihet og suverenitet. Hva dette ville bety for partiet og vår fører Vidkun Quisling forstår enhver som i handling har prøvet å vinne folket for vår sak. Rykter om det som skulle skje var tallrike, og de fikk rikelig næring av partisladderens og ikke minst av Quislings møte med Hitler og det lovende kommunike som ble utsendt etter møtet. Den store dagen kom - og atter igjen ble vi narret. Atter igjen fikk vi vite hva et tysk løfte betyr. Tenk - vi skal få lov til å få Stortinget tilbake. Stortinget - ja det betyr kanskje noe for jøssingene, men for oss nasjonalsosialister betyr det bare minnet om forfall i norsk politikk. Det var der avfolkningspolitikken og det brukne geværs menn klekket ut sine landsforræderske planer. La oss håpe at det som har skjedd - eller rettere sagt ikke skjedd - har åpnet øynene på de av våre partifeller som ennå stoler på tyske løfter. Nå må det være slutt på narrespillet. Det er ikke vår oppgave å være løpegutter for tyskerne, vår oppgave er å føre en norsk nasjonal og sosialistisk politikk.

+++++

NASJONALSOSIALISMENS FREMTID I NORGE.

Fra flere av våre lesere har vi fått forespørsel om hvorledes vi ser på hele krigsutviklingen og nasjonalsosialismens stilling i Norge og i Europa forøvrig. Det spørres: Hvorledes vil det gå med nasjonalsosialismen hvis og når Tyskland blir militært slått? Vi svarer mer enn gjerne. Utgangspunktet for vårt syn er at Tyskland etter all sannsyn-

lig het taper krigen. Små blaff i tyskernes favør forandrer ikke hoved-
 retningen av utviklingen på frontene. Etterat tyskerne ved sin geni-
 alle utenrikspolitikk hadde oppnådd å få de tre verdensmakter England,
 Amerika og Russland som motstandere samtidig, var en slik utgang av
 krigen bare et tidsspørsmål. Ved en likeså genial politikk sørget
 tyskerne for å få som allierte den svartsmuskende røverstat Italia for-
 uten gulningene i Østen. Den første avslørte seg snart som den sprø-
 ste makaroni, og japanerne betyr ikke lenger noe for krigen i Europa.
 Tyskland er nå helt isolert i Europa takket være den kyniske utnyt-
 telse av tidligere forbundne som karakteriserer den preussiske jern-
 hæl. Tyskland kjemper idag en helt motig men allikevel håpløs kamp.
 Spørsmålet blir så: Vil nasjonalsosialismen som ide lide nederlag en-
 gang for alle fordi om Tyskland lider nederlag i denne krigen. Til-
 dette er å si at nasjonalsosialismen i seg selv ikke står og faller
 i Tyskland. Det er ikke tyskerne som har skapt de grunnleggende
 ideer i nasjonalsosialismen. Her i Norge f.eks. hadde Føreren alle-
 rede under og etter sitt arbeide med Nansen i Russland utformet i
 grunnuttrekk de konstruktive ideer for det nye norske samfund. Dette
 må vi aldri glemme! Føreren så allerede dengang lenger enn noen annen.
 Allerede dengang reiste han kravet om en Nordisk Folkereising. Han
 så ikke hen til Tyskland som noen forbundsfelle og de forhold som
 etter hvert har oppstått med tyskernes besettelse av Norge med de ned-
 verdigende tilstander vi opplever under okkupasjonstiden kan ikke
 være lett å fordøye for ham. Norsk nasjonalsosialisme og nordisk
 nasjonalsosialisme i sin helhet står og faller ikke med Hitlerismen
 i Tyskland. Men faren for at vi skal bli dratt med i det dragsug som
 vil danne seg når tyskerne taper krigen er overhengende. Desto mere
 nødvendig er det for oss norske nasjonalsosialister idag å si klart
 fra på den eneste måte det lar seg gjøre under tysk besettelse. En-
 hver åpen opposisjon mot det offisielle partibyråkrati i NS blir kneb-
 le t i siste instans av det tyske sikkerhetspoliti. Det skjødde med
 Dysthe og Klaus Ransen. Nå er det jo en kjennsgjerning at folk ikke
 interesserer seg for NS, fordi de mener at NS ikke vil ha noe å si
 når Tyskland taper. Denslags forsøk er spilt møye. Vi må igjen komme
 på talfot med det norske folk. Vi må møte folkets lengsler og slum-
 rende håp om en ny og bedre verden uten tyskerne som herrer. Er en
 slik verden mulig? Vi mener ja. De krefter i folket som bærer nasjo-
 nal sosialismen fram er sterkere enn at de brytes ned om et Tyskland
 taper i en krig. Overalt i de "befriddede" land - d.v.s. de land som er
 besatt av en annen fremmed makt viser det seg håpløst å bygge opp igjen
 det tidligere semidemokratiske borgerstyre. Vi lever jo ikke i det 18.
 og det 19. århundre lenger. Hva blir så resultatet av den utvikling
 som vi er vitne til for eks. i Frankrike, Belgia og Hellas. Er det i
 virkeligheten ikke de samme oppløsningstendenser som gjør seg gjel-
 dende overalt? Enten fører denne oppløsning til fullstendig kaos og
 til at disse gamle kulturland faller i varig avmakt - eller folket
 samler seg på et nasjonalt sosialistisk grunnlag. Med en uimotståelig
 makt bryter nemlig de samme krefter - de nasjonale og de sosialistiske
 frem overalt i Vest-Europa. "Det ligger i tingenes natur at nyordnin-
 gen vil seire til slutt i dette verdensoppgjøret, på den ene eller
 annen måte."

Førerens nyttårsønske var som bekjent at "en indre krise og krigens
 påkjenninger styrter bolsjevismen i Russland, at Russland således blir
 opp tatt med sine egne problemer og faller bort som krigførende, slik
 at Englands og Amerikas krigsvilje brytes og det kan bli slutt på
 verdenssivilisasjonens sjøledeliggelse og fred på jorden". En slik
 løsning vil selvsagt være den gunstigste for oss alle. Men også den
 innebærer at Tyskland må oppgi sine vanvittige planer om verdensher-
 redømmet. Tyskland vil også i så tilfelle bli redusert til det det
 bør være, nemlig en med de øvrige stormakter likeverdig nasjon. Etter
 de ødeleggelse som har funnet sted i Tyskland er ikke annet mulig.

Også en slik utvikling vil bety Hitlerismens fall og et fritt Norge. Bare i den utstrekning vi makter å frigjøre oss for den skjebnesvangre kompromittering som tyskerne med vilje her skitnet oss til med, vil det nye Norge bli et nasjonalt og sosialistisk Norge.

NED MED DEN TYSKE HITLERISME. FRAM FOR ET NASJONALSOSIALISTISK NORGE.

+++++

L IKVIDASJONSSTYRET OG FINANSDEPARTEMENTET GIR NORSK EIENDOM TIL DET TYSKE SIKKERHETSPOLITI!

Det er en kjent sak at det tyske sikkerhetspoliti er en organisasjon som fullstendig mangler ide om rettsbegreper. Dens midler er terror, våld, bakholdsangrep og tyveri. Det er ikke noe nytt. Nytt er det i midlertid at norske myndigheter gir det tyske røveri et legalt stempel. Enten det er gement spyttlikkeri eller ynkelig unnfalpenhet, og derfor makthaverne er det like forkastelig sett fra norsk synspunkt. Vi har nok av eksempler men nevner foreløpig bare ett: En eller annen forskruet jøssing, Ivar Hesselberg, Lille Frøen fordufter. Straks setter det tyske sikkerhetspoliti seg i besittelse av hans leilighet med alt innbo og løsøre. Dette er selvsagt norsk statseiendom som tyskerne ingen rett har til. Det ynkelige Likvidasjonsstyre gjør ikke noe for å hevde norske interesser men anmoder om å få Finansdepartementets billigelse til det som har skjedd. Og hva gjør Finansdepartementet? Jo, på ekte byråkratisk maner finner de en tilsynelatende fin form på overgrepet: "Departementet vil etter omstendighetene ikke ha noe å merke til at innbo og løsøre som er nevnt i inventarforregnelsen overføres som lån til Dienststelle des Befehlshabers der Sicherheitspolizei und des SD." Vi skulle gjerne kjenne litt næyere til hvilke omstendigheter det er som får det norske finansdepartement til å behandle et så impelt røveri som "lån". Lenge leve ynkeligheten og unnfalpenheten. Skitt i Norge.

+++++

NY FORM FOR DOBBELTSVINDEL:

En av de spekkhuggere som kom stikkende for å meske seg under det nye styre etter 25. september 1940 var som bekjent h.r. advokat Koren. Han satte seg til rette som bestyrer for en rekke inndratte formuer. Det var særlig de fete jødeboene som eiendommelig nok vakte herr Korens bevissthet. Etter å ha undersøkt ca. 100 000 kroner rømte den driftige advokat til Sverige. Han har dermed tapt all interesse for oss nordmenn. Men hans underslag kan åpenbart utnyttes etterpå til nye forbytninger. En av dem som herskaffet seg et skalkeskjul er statspolitiløytnant Helge Wiig. Denne løytnant satt seg til rette i jøden Leopold Heinessons leilighet i Fagerborggt. 27 c, Oslo. Det var meningen han skulle overta leiligheten og innboet som var registrert for ca. kr. 60 000. Det var ikke mulig å få den staute løytnant til å betale dette beløp. Etter to år forlangte han at det skulle holdes ny takst, og av den eller annen grunn ble dette gjort. Av en like så eiendommelig grunn ble registreringstaksten nå bare litt over kr. 2000. Heller ikke dette beløp lykkes det å få inn etter forutsetning. Husleien ble heller ikke betalt. Boet la ut i ca. 2 år. Likvidasjonsstyret henvender seg så til Statspolitijef Marthinsen. Marthinsen, som var vant til å finne hendige løsninger på den slags floker, fant også en løsning ennegang. Det er her h.r. advokat Koren kommer til nytte igjen. Nå kommer det nemlig plutselig frem en historie om at løytnanten sannsynligvis har betalt sin husleie med kr. 100 pr. måned til Koren og at det er Koren som har tatt det inventar som ble borte i leiligheten i løpet av de to år. Wiig bodde der sammen med sin hustru. Kvitteringene for den angivelig betalte husleie eksisterer imidlertid

i ikke lenger. De skal være forlagt eller mistet. Likvidasjonsstyret har "ikke grunn til å dra løytnant Viigs meddelelser i tvil" og ber s pakt om å "anse denne sak som ute av verden uten at løytnant Viigs r ulleblad får noensomhelst antegnelser." - Og således vender historien s e' tilsynelatende til beste for alle. Men man spør seg om mon ikke j øden Leopolds onde ånd har svevet over sine jordiske etterlatenskaper.

FREM MED FORBRYTERNE.

Beskyttelsen av de forbryterske elementer som har sneket seg inn i be- v egelsen fortsetter. Tilfellet Rian i Trondheim er typisk. Sekretær A ndreas Rian i Forsyningsnemnda hadde benyttet sin stilling til i lø- p et av 1943 og 1944 å begå en rekke underslag og falsknerier. Det g jaldt denne gang særlig smør og kaffe og falsknerier av kvitteringer fo r utleverte varer. Disse har han dels direkte forbrukt selv, dels a nvendt til å skaffe seg selv dresser og sin hustru undertøy m.v. F lere NS-folk var mere eller mindre imblendet i denne affære men s aken ble dysset ned etter beste oppskrift av statspolitistjef Marthin- sen. Rian selv slapp med sikring på 4 måneder og de andre impliserte b le ikke rørt. Saken kom således ikke for retten, hvor straffen i ti lfelle hadde blitt en ganske annen. Det gjør ikke saken bedre at de u nderslåtte varer var beregnet på skogsarbeidere. Av og til hender d et jo at forbrytelser begått av såkalte partimedlemmer blir tatt opp ti l vanlig offentlig behandling som kriminalsak. Men det er bare når d et ikke er noen vei utenom. Og så sjelden det hender, er det som s ku ebrød å kalle for. Ingen lar seg føre bak lyset av slikt. Den m oraliske fordervelse som dessverre alltid følger med som et ekstra til- legg til okkupasjonstidens øvrige forbandelser skylder opp en mengde b unnfall som i ly av de fremmede søker sitt åtsel. På dette område e r en jernhård opprensning nødvendig. Bevegelsen må vaske seg ren f or dette svineri i folkets øyne forat folket skal erkjenne at den n orske nasjonalsosialisme horevne og kraft til selvfornyelse. Skån- s elsløse inngrep overalt hvor kreftbyllene har plassert seg er uomgjen- gelig nødvendig. Først da vil norsk nasjonalsosialisme få den tillit s om er nødvendig om det norske folk skal slutte mannjevnt opp om den n ye tids ideer. I denne kampen for å rense spesielt den offentlige ad- m inistrasjon har vi bruk for politiske bevisste og ærlige norske nasjo- n alsosialister. Folk f.eks. som selv kaller seg gamle forretningsmenn - i ke politikere - og som selv har sine svin på skogen, har vi ikke b ruk for.

+++++

VI UNDERSØREKER:

V ar på vakt mot angivere som søker å gi Gestapo opplysninger om oss. V is forsiktighet, men vær rank og modig i kampen for den norske nasjo- n alsosialisme. La deg ikke bløffe av provokatører som forsøker å l ure seg inn på deg. Vi står sterkt fordi vi er i pakt med Norges f remtid. Vi har tid til å vente. Legg vårt standpunkt kalt og rolig f rem for dem du kan ha tillit til. Ingen god nordmann vil vende deg r uggen. Han vil nok innse at du har rett. Hold alltid en klar n orsk linje i all din ferd.

+++++

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe p å hjertet som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 ek- s e mplarer og la 5 pålitelige kamerater få hver sitt. En av dem har n ok forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller deg det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører! Husk parolen: Samhold o g taushet.

+++++

N O R S K H I R D

Kamporgan for et fritt nasjonalsosialistisk Norge.

Årg. 2. Nr. 2.

7. april 1945.

ETTER KRIGEN.

Tyskland er tapt. Om få uker er krigen slutt i Europa og tyskernes herredømme er forbi. Også vårt folk vil da stå overfor en helt forandret politisk situasjon, og det er en livsbetingelse for norsk nasjonalsosialismes framtid at vi erkjenner de krav denne kjennsgjærning stiller til vår holdning i dag.

Våre motstandere mener at norsk nasjonalsosialisme står og faller med tyskernes makt i landet, men de tar feil. De vet ikke det vi vet at det er tyskerne som har hindret den frie utfoldelse av bevegelsens kraft og Vidkun Quislings samfunnsskapende evne. I dag er det derfor bare oss norske nasjonalsosialister som skjønner hvilken dyp nasjonal tragedie det ville være om vår bevegelse ble trukket med i tyskernes nederlag. Etterkrigen vil det bli klart for alle.

I etterkrigstiden vil Norge mer enn noensinne tidligere trenge en sterk norsk nasjonalsosialistisk bevegelse, som under Vidkun Quislings vidtskuende statsmannsgeni kan samle og lede det norske folk. Norsk nasjonalsosialisme vil få sin største sjanse hittil. Demokratiet har spilt falitt. Det norske folk har lært så meget i krigens harde skole at det ikke vil tåle den demokratiske forvirring og politiske evneløshet. Folket vil ubønnhørlig feie det nygårds-voldske system til side og gi vår bevegelse den tilslutning som kan sette Føreren i stand til å reise den nasjonalsosialistiske folkestat, som han med visjonær kraft har latt oss øyne i vår bevegelses program.

Den eneste fare som truer norsk nasjonalsosialisme i etterkrigstidens Norge, er at det lykkes tyskerne å sette en plett på bevegelsens nasjonale ære. Dersom det lykkes å mobilisere våre vepnete formasjoner til innsats mot landsmenn for å dekke tyskerne, vil det for all framtid ha kastet borgerkrigens skygge over vår Førers navn og over hele vår bevegelse. Den norske nasjonalsosialisme vil være kompromittert, og vår sak vil være tapt.

Vår holdning i dagens situasjon avgjør norsk nasjonalsosialismes skjebne for en uoverskuelig framtid. Vi må ikke la oss lokke eller true inn i tysk tjeneste og bli trukket med i undergangen.

Vi roper et varsko til alle kamerater i Hirden og til alle norsksinnede nasjonalsosialister om ikke å kompromittere bevegelsen ved å la seg mobilisere til innsats mot landsmenn i dag. Og vi advarer vår Fører mot de tyskere av norsk og tysk herkomst som forsøker å få drevet igjennom vepnet innsats av Hirden på tysk side i dagens situasjon. Vår holdning i dette spørsmål nå bestemmer den norske nasjonalsosialismes skjebne etterkrigen.

+++++

Vårt krav: En NORSK hirdsjef!

For enhver norsktenkerde hirdmann måtte meldingen om Marthinsens død være en lettelse. Her i NORSK HIRD har vi gang på gang gitt uttrykk for det mange har følt: at det var en skam at en av de ivrigste og mest hensynsløse SS-folk skulle ha en slik maktstilling i vår bevegelse. Mer enn noen annen var det Marthinsen som etter hvert gjorde bevegelsen til redskap for ren tysk politikk i Norge. Vi har ved flere anledninger krevet at denne sviende skam skulle fjernes.

Vårt ubetingete krav som norske nasjonalsosialister er nå at den nye sjef for hirden blir en mann av vår norsknasjonale støpning. Noe navn kan vi av forståelige grunner ikke nevne, men Føreren vet beskjed. Han vet også at en unorsk hirdsjef, en SS-mann vil vi ikke tale. Skulle det lykkes tyskerne i og utenfor vår bevegelse å tvinge Føreren til å utpeke et redskap for tyskerne på ny, da kan de ta vårt ord som norskbevisste hirdmenn på at vi vil gjøre våre mottrekk. NORSK HIRD viker ikke.

++++++

Kontrollen over "apparatet".

Det har lenge vært en kjent sak i vel informerte kretser innenfor vår bevegelse at tyskerne bevisst arbeidet på å redusere Førerens makt. Den uhyggelige sannhet er at tyskerne i kraft av sine intriger og sin våpenmakt har vært i stand til å plasere sine folk i viktige nøkkelstillinger i parti og stat. I dagens situasjon er dette faktum en dødelig fare for hele det nasjonale Norge. "Tyskerne" i vårt parti har "apparatet" i sine hender i det øyeblikk Norges skjebne blir avgjort for uoverskuelige tider fremover. Ved hjelp av sine tjenere i justis- og politidepartementets sjefstoler og nå også i innenriksdepartementet spinner de sine farlige renker i Førerens umiddelbare nærhet. De tapte en av sine støttepillarer i generalmajor Marthinsen, som var utsett til å lede mobiliseringen av Hirden på det tidspunkt tyskerne fant situasjonen moden, men det viser seg i disse dager at det sitter for mange igjen ennå. Føreren er hemmet i sin gjerning nå da vi mer enn noensinne har behov for hans rene vilje og klare takke i alle statens og partiets handlinger. Det tyske spill går så vidt at de samme "norske" kretser, som allerede for flere måneder siden foreslo for sine beundrede herrer å avoverdratt styret i landet, disse samme kretser har i dag oppnådd at HIRDENS STABSJEF sender ut en mobiliseringsordre for Hirden til tysk tjeneste. Orvar Sæther er deres tre tjenerer.

Det er ikke Førerens vilje at Hirden skal mobiliseres i dag til tysk polititjeneste. Vi vet det. Ordren om mobilisering av AE-enhetene er bare gått ut fordi tyskerne behersker apparatet. Førerens bestemte ønske er at ingen norsk nasjonalsosialist i dagens krigspolitiske situasjon settes inn i vepnet kamp mot nordmenn. Det er en uhørt utfordring til alle ærlige hirdmenn at mobiliseringen av Hirden er blitt tvunget igjennom av folkefremmede elementer mot Førerens vilje. Vi tar imot utfordringen. Føreren kan ståle på oss. Vi skal i troskap mot den norske nasjonalsosialistiske grunnide vise tilbake tyskernes forsøk på å mobilisere oss i deres tjeneste ved hjelp av den makt de har tilranet seg i bevegelsens "apparat".

++++++

Den stjalne bataljon.

Med sann nasjonal glød gikk norske menn inn i skijegerbataljonen for å stenge veien for de bolsjevikiske horder i Finnlands sne-marker. Skijegerbataljonen kjempet med uomtvistelig tapperhet og dyktighet, og det var ikke deres feil at Finnland og Finnmark gikk tapt. Det måtte varme enhver norsktenkende nasjonalsosialist at vi i alle fall hadde denne norske styrke stående under Føreren.

Da bataljonen etter umenneskelige strabatserskom tilbake til Oslo, var imidlertid det første som skjedde at SS beordret offiserene til Tyskland og mannskapene til tyske polititropper. Det var takken. I første omgang lyktes det dog ikke for herr Leib og hans drabanter. Det skammelige forsøk på å stjele bataljonen ble slått tilbake av Føreren og bataljonens norskstalende offiserer. Men Leib er kommet igjen ad en omvei. Skijegerbataljonens lysende sjef, Halle, er nå byttet ut med SS-redskapet Hoel, som endog gjør bataljonen til tysk politistyrke.

Offiserer og soldater i skijegerbataljonen: Kjenn deres ansvar. Slå vakt om det norske. La dere ikke innrullere til tjeneste for tysk politi!

++++++

Hvem er landssvikere?

Herr Nygårdsvold og en håndfull andre emigranter fra arbeiderpartiet som før krigen gjorde alt hva de kunne for å bryte ned det norske forsvar og den norske folkekraft og som bærer det virkelige ansvar for de katastrofale ulykkene som er gått over landet, sitter i London, later som de representerer det norske folk og leker såkalt "konstitusjonell regjering". Med visse mellomrom får vi høre at "Regjeringen" har gjort forberedelser til noe de kaller "rettsoppgjøret med landssvikerne". Gransker vi forordningene nærmere, viser det seg at landssvikerne, det er oss medlemmer av NS!!

Vi norske nasjonalsosialister vil ikke nekte at det innenfor vår bevegelse er en del virkelige landssvikere. Vi har først i partiet og senere her i NORSK HIRD tatt opp en uferønelig kamp med dem, og det stemmer godt med vårt syn at disse folk får sin velfortjente straff. Men herr Nygårdsvold eller bare Wold er dårlig underrettet når de tror at det norske folk forveksler oss sanne norske nasjonalsosialister med "landssvikere". Landssvikere, det er ikke oss. Landssvikerne, de sitter i London og leker "Regjering".

Vi skal bevise det i få ord:

1. Med Føreren i spissen har vi gått inn for et sterkt norsk forsvar så lenge det var mulig å gjøre det. Tør ridderne av det brukne gevar påstå at det var landssvik?

2. Med Føreren i spissen arbeidet vi for et sterkt norsk Riksstyre for å råde bot på demokratiets tiltakende evneløshet og partiernes tiltakende umoral. Var det landssvik?

3. Med Føreren i spissen tok vi på oss den tunge byrde å redde hva som reddes kunne da tyskerne hadde hærtatt landet, og "Regjeringen" flyktet hals over hode for å redde sitt eget skinn. Var det landssvik?

Nei, herr Nygårdsvold, eller bare Wold, tro ikke at det norske folk, når det får høve til å ytre seg, tar feil av hva som er landssvik.

++++++

Dysthe - verre enn SS.

Dysthesaken har lenge vært et mysterium endog for mange vel informerte medlemmer av partiet. Vi ser ingen grunn til at sannheten skal undertrykkes lenger.

Roald Dysthe var en av de falskeste slanger som bevegelsen har næret ved sin barm. Han var ikke nordmann, han var tysk. Han tenkte ikke på Norges vel, men på det han trodde var Tysklands. Sannheten er at Dysthe arbeidet på å styrte sin egen fører ved hjelp av Reichskommissar og Gestapo. Hans forrykte ide var at Tyskland kunne vinne på det, og da spilte hensynet til norsk nasjonalsosialisme og Norges fremtid ingen rolle for ham. Hvis Reichskommissar og Gestapo hadde hatt den ringeste grad av anstendighet, ville de ha vist en slik skjendig forreder fra seg med forekt og overlevert ham til norske myndigheter. Det som skjedde var at da Roald Dysthe var blitt avslørt ved etterretningsvesenets skarpsyn, holdt tyskerne sin hånd over ham og hindret at han fikk den eneste straff som forrederen fortjener. Slik er den støtte tyskerne gir nasjonalsosialismen i Norge.

++++++

Vi upålitelige!

De tyske kontrollorganer som holder overoppsyn med vår bevegelse, har gjennom lengere tid vært klar over den stadig voksende norske innstilling som har vært fulgt av en stadig sterkere tyskfiendtlighet. Dette skyldes ikke som våre motstandere tror krigsbevisenhetene, men først og fremst en nasjonal oppvåknen i våre rekker. Hemmelige tyske observatører avlegger regelmessig rapport til Berlin om denne indre utvikling. Allerede før et år siden viste rapportene at den overveiende del av vår bevegelse måtte betraktes som "upålitelig" fra et tysk synspunkt. Bare ca. 20 % av NS medlemmer fant de å kunne stole på "ved given anledning", d.v.s. i en situasjon der det virkelig røyner på, f.eks. alliert invasjon i Norge eller tysk militært sammenbrudd på hovedfrontene.

Med andre ord: Tyskerne vet at 80 % av vår bevegelse snarere er i mot dem enn med dem i farens stund. Det er ikke å undres over at de med alle tenkelige krumspring forsøker å manøvrere vår bevegelse videre i sin retning. Snart bruker de vold, snart bruker de forredere og lakeier, som de setter inn i ledelsen, snart bruker de løgnaktig og bedragerisk propaganda som "norsk front" og lignende. Men intet av dette forvirrer oss som serklart og føler norsk. Vi gjennomskuer svindelen, og vi fortsetter kampen for en gjenreisning av vår bevegelse i samsvar med Førerens opprinnelige ide og program for et fritt nasjonalsosialistisk Norge, nær knyttet til de virkelig nordiske folk i Europa.

Vi hirdmenn marsjerer videre fram, stolte i bevisstheten om at vi har en norsk Fører.

++++++

Tyske tunger.

Det er vondt for en nordmann å se at tyskerne i disse skjebnedager breier seg i vårt kamporgan. Med fete typer settes Thorvald Thronsens hyklerske mobiliseringsopprop som oser slik av tyskhet at man nesten ikke kan tro at selv en Thronsen kunne skrive det. Og man våger å by oss bilde av SS-Untersturmführer Dr. Schachl på trøstende visitt hos en norsk AE-mann som er blitt såret i den djevlelsk kamouflerte tyske AE-tjeneste. Og dette nå da hvert ord som skrives av norske hirdmenn må være gjennombevet av norsk ånd og tro på Førerens nasjonale misjon i krig og i den fred som kommer.

++++++

La NORSK HIRD gå videre til pålitelige kamerater! Har du selv noe på hjertet som du synes høver i NORSK HIRD, så skriv det ned i 5 eksemplarer og la 5 pålitelige kamerater få hver sitt. En av dem har nok forbindelse med NORSK HIRD, selv om han ikke forteller deg det. Vær forsiktig! Vær på vakt mot provokatører! Husk parolen: Samhold og taushet.

++++++